

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **R. V.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Úřadu městské části Brno – Královo Pole**, se sídlem Brno, Palackého tř. 59, o žalobě ze dne 22. 9. 2014 na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci žalobcovy žádosti o odložení výkonu rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2014, zn. BKPO/8200/13/2200, sp. zn. 2013/11,

t a k t o :

- I. Žalovaný **je povinen** vydat rozhodnutí ve věci žalobcovy žádosti o odložení výkonu rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2014, zn. BKPO/8200/13/2200, sp. zn. 2013/11, ve lhůtě jednoho týdne od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 10 228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho advokáta Mgr. Jaroslava Topola.

O d ů v o d ň ě n í :

I. Žaloba

[1] V žalobě podané u zdejšího soudu dne 1. 10. 2014 žalobce uvedl, že dne 10. 7. 2014 doručil žalovanému žádost o odklad výkonu rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2014, zn. BKPO/8200/13/2200, sp. zn. 2013/11 (ve znění opravného rozhodnutí ze dne 17. 6. 2014, zn.

BKPO/10067/14/2200, sp. zn. 2013/11). Žalovaný měl dle § 71 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, do 30 dnů vydat usnesení o odložení výkonu rozhodnutí ve smyslu § 84 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný však požadované rozhodnutí v dané lhůtě nevydal. Žalobce proto dne 27. 8. 2014 požádal nadřízený orgán – Magistrát města Brna – o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Magistrát žalobci dne 10. 9. 2014 (č. j. MMB/0338920/2014, sp. zn. 5400/OD/MMB/0338920/2014) sdělil, že podle vyjádření žalovaného mu nebyla žádná žádost o odklad výkonu rozhodnutí doručena. Magistrát proto neshledal důvody k uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného.

[2] Dle doručanky z datové schránky žalobcova advokáta Mgr. Jaroslava Topola však předmětná žádost žalovanému doručena byla, a to dne 10. 7. 2014 ve 12.44 hod. do jeho datové schránky. Žalovaný tak byl povinen o žádosti rozhodnout.

[3] Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud přikázal žalovanému vydat rozhodnutí o žalobcově žádosti o odložení výkonu rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2014, zn. BKPO/8200/13/2200, sp. zn. 2013/11, ve lhůtě 3 dnů od právní moci rozsudku.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

[4] Ve vyjádření k žalobě ze dne 3. 11. 2014 žalovaný uvedl, že písemnost č. j. 11345/2014 byla odborem veřejných služeb žalovaného přijata dne 10. 7. 2014. Obsahem této písemnosti byla pouze žaloba proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 6. 5. 2014, č. j. MMB/0173850/2014, sp. zn. 5400/OD/MMB/0173850/2014. Písemnost neobsahovala žádost o odklad výkonu rozhodnutí, i když tak byla v popisu písemnosti nazvána. Žalovaný proto postupoval podle § 37 odst. 1 správního řádu a vzal tuto písemnost na vědomí.

III. Posouzení věci Krajským soudem v Brně

[5] Soud se, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, v mezích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru o nečinnosti žalovaného, přičemž shledal, že **žaloba je důvodná**.

[6] Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též s. ř. s.), se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

[7] Žalobce se podanou žalobou domáhá vydání rozhodnutí o odložení výkonu rozhodnutí o přestupku dle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích. Takové rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., jehož vydání se lze domáhat nečinnostní žalobou (k povaze rozhodnutí o odložení výkonu rozhodnutí srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2011, č. j. 4 Ads 121/2010-112 [2542/2012 Sb. NSS]). Současně žalobce doložil,

že o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného neúspěšně žádal nadřízený orgán dle § 80 správního řádu.

[8] Podstatou sporu je zejména otázka, zda žalobce požádal žalovaného o odložení výkonu rozhodnutí o přestupku.

[9] Jak vyplynulo z podkladů doložených žalovaným, jakož i ze správních spisů žalovaného a Magistrátu města Brna týkajících se žalobce a připojených k věci vedené zdejším soudem pod sp. zn. 22 A 69/2014, žalovaný vedl se žalobcem přestupkové řízení. Žalobce byl v řízení zastoupen P. K., LL.M. Žalovaný řízení ukončil rozhodnutím ze dne 19. 3. 2014, zn. BKPO/8200/13/2200, sp. zn. 2013/11 (ve znění opravného rozhodnutí ze dne 17. 6. 2014, zn. BKPO/10067/14/2200, sp. zn. 2013/11), jímž uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 46 odst. 1 zákona o přestupcích, a uložil mu jednak pokutu ve výši 2 000 Kč, jednak povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení v paušální výši 1 000 Kč. Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného odvolal, odvolací orgán – Magistrát města Brna – však rozhodnutím ze dne 6. 5. 2014, č. j. MMB/0173850/2014, sp. zn. 5400/OD/MMB/0173850/2014, odvolání zamítl pro opožděnost. Ve správním spisu je dále založená plná moc ze dne 3. 6. 2014, jíž žalobce k zastupování ve věci zmocnil Ing. M. J.

[10] Dne 10. 7. 2014 žalobce (zastoupen advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem) podal u Krajského soudu v Brně správní žalobu proti rozhodnutí magistrátu ze dne 6. 5. 2014.

[11] Okolnosti, které se týkají podání učiněného žalobcem téhož dne vůči žalovanému, jsou již mezi účastníky sporné a bude o nich pojednáno dále. Nyní postačí zopakovat tvrzení žalobce, že dne 10. 7. 2014 zaslal žalovanému prostřednictvím datové schránky žádost o odložení výkonu rozhodnutí o přestupku. Žalovaný k tomu uvedl, že sice dne 10. 7. 2014 obdržel datovou zprávu zaslanou advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem označenou jako žádost o odklad výkonu rozhodnutí, tato však obsahovala pouze předmětnou žalobu.

[12] Jak dále plyne ze spisu, žalovaný na úkon žalobce nijak nezareagoval, dne 7. 8. 2014 pak žalobci zaslal vyrozumění o výši nedoplatku (č. j. BKPO/12660/14/2200, sp. zn. 2361/2014/DŘ/2200/PODI), jímž ho vyzval k úhradě částky 3 000 Kč ve lhůtě 15 dnů. Dodal, že v případě nezaplacení bude nedoplatek vymáhán daňovou exekucí.

[13] K věci je též nutno uvést, že dne 2. 9. 2014 magistrát požádal Krajský úřad Jihomoravského kraje o vydání souhlasu k postupu podle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu, tedy o vydání souhlasu k uspokojení účastníka po podání správní žaloby. Krajský úřad tento souhlas vydal dne 17. 9. 2014. V návaznosti na vydaný souhlas magistrát ve zkráceném přezkumném řízení rozhodnutím ze dne 30. 9. 2014, č. j. MMB/0386921/2014, sp. zn. 5400/OD/MMB/0173850/2014, zrušil rozhodnutí magistrátu ze dne 6. 5. 2014, jakož i rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2014 (ve znění opravného rozhodnutí ze dne 17. 6. 2014), a řízení o žalobcově přestupku zastavil. Podle § 153 odst. 2 správního řádu ovšem toto rozhodnutí nabývá právní moci (a účinků) až dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení o žalobě. Předmětné řízení o žalobě (vedené zdejším soudem pod sp. zn. 22 A 69/2014) však dosud zastaveno nebylo.

[14] Co se týče samotné podstaty sporu, tedy otázky podání předmětné žádosti žalobcem, nutno v první řadě konstatovat, že žalobce k prokázání svých tvrzení dokládal zejména výpis (doručenku) z informačního systému datových schránek, z níž mělo plynout, že přílohou datové zprávy zaslané dne 10. 7. 2014 žalovanému byla nejen žaloba, ale též plná moc advokáta a žádost o odložení výkonu rozhodnutí o přestupku. Soud však shledal, že tento důkaz není třeba provádět, neboť skutkové okolnosti zřetelně vyplývají též ze spisového materiálu předloženého k výzvě soudu žalovaným.

[15] Z listin předložených žalovaným jsou pak pro věc relevantní zejména předávací protokol pošty ze dne 11. 7. 2014 (interní dokument žalovaného), v němž je k písemnosti č. j. 11345/2014 v kolonkách „Odesílatel, Popis, Přiloženo“ uvedeno:

*„Mgr. Jaroslav Topol, advokát, ev.č. 13189, Na Zlatnici
žádost o odklad výkonu rozhodnutí
datová zpráva ISDS“,*

a dále též výtisk obrazovky přidělené pošty. Písemnost, přijatá dne 10. 7. 2014 pod č. j. 11345/2014 je v něm označována jako „žádost o odklad výkonu rozhodnutí“, v jednotlivých kolonkách části „Údaje o písemnosti“ je pak mimo jiné uvedeno „Listů: 1, Příloh: 3, Listů příloh: 3“.

[16] Na věc je nutno nahlížet nikoli izolovaně, ale naopak optikou všech právních i skutkových okolností. Žalovaný tvrdí, že dne 10. 7. 2014 sice obdržel datovou zprávu od Mgr. Topola označenou jako žádost o odklad výkonu rozhodnutí, jejím obsahem ve smyslu § 37 odst. 1 správního řádu však byl pouze stejnopis žalobcovy žaloby proti rozhodnutí o přestupku. Takový postup ovšem vykazuje jednoznačné znaky nepřipustného formalizmu.

[17] Zde je nutno v první řadě uvést, že správní orgány jsou při svých postupech vázány především základními zásadami činnosti upravenými v § 2 až § 8 správního řádu. Pro danou věc jsou přílehlavé zejména principy zakotvené v § 4 správního řádu. Podle odstavce 1 tohoto paragrafu je tak veřejná správa službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má mj. povinnost dotčeným osobám podle možností vycházet vstříc. Dle odstavce 4 pak správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

[18] Žalobce byl shledán vinným ze spáchání přestupku a byla mu uložena pokuta. Proti rozhodnutí odvolacího orgánu podal správní žalobu. V této situaci mu dle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích vzniká nárok na to, aby správní orgán vyhověl jeho žádosti o odložení výkonu rozhodnutí. Pokud za těchto okolností žalovaný obdržel datovou zprávu označenou v informačním systému datových schránek jako „žádost o odklad výkonu rozhodnutí“ a žádným způsobem na ni nezareagoval, je nutno tento jeho postup hodnotit jako nečinnost, a to i v případě, kdy by jediným obsahem či přílohou takové zprávy byl pouze stejnopis podané žaloby.

[19] Za těchto podmínek nebylo možné aplikovat § 37 odst. 1 větu druhou správního řádu („Podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.“). Naopak je nutno dospět k závěru, že žalovaný postupoval v rozporu s tímto ustanovením.

Jeho smyslem je především to, aby podatel neutrpěl újmu jen v důsledku toho, že podání nesprávně označil, tj. jedná-li se pouze o ryze formální vadu podání, která neznamená překážku pro určení klíčových obsahových náležitostí. Zásada materiálního posuzování podání však platí pouze tehdy, pokud je podání účastníka řízení určité a srozumitelné nebo má-li potřebné náležitosti. Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, správní orgán dle § 37 odst. 3 správního řádu pomůže podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Je přitom zcela logické, že jen srozumitelné a určité podání je možno dále hodnotit a posuzovat, a to i způsobem dle § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu. Posouzení procesního úkonu podle jeho obsahu však neumožňuje, aby správní orgán určitému a srozumitelnému úkonu přikládal jiný než účastníkem sledovaný smysl, „domýšlel“ obsah podání nebo z jeho obsahu činil nevyplývající závěry.

[20] Podle § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu tak lze postupovat pouze tehdy, není-li podání zatíženo vadami, které zcela brání jeho projednání. Naopak ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu dopadá právě na případ, kdy je podání zasaženo velmi zásadními vadami, které brání jeho projednání, nebo vadami, pro které nemůže mít předpokládané účinky pro správní řízení. Vzhledem k uvedenému musí mít jednoznačně přednost posouzení, zda podání nezatěžují vady dle § 37 odst. 3 správního řádu. V případě existence takové vady je pak třeba podatele k jejímu odstranění vyzvat, nelze ji překlenout na základě mechanické aplikace § 37 odst. 1 správního řádu. Právě tento postup je též odrazem zásady šetření práv a oprávněných zájmů dotčených osob zakotvené v § 2 odst. 3 správního řádu.

[21] I kdyby tedy soud v daném případě akceptoval skutkový stav tak, jak jej prezentuje žalovaný, tedy že přílohou zaslané datové zprávy nebyla ani žádost o odložení výkonu rozhodnutí, ani příslušná plná moc, ale pouze stejnopis žaloby, měl žalovaný vzhledem k označení datové zprávy informovat odesílatele, tedy žalobcova advokáta, že neobdržel příslušnou žádost, resp. ho vyzvat k odstranění rozporů plynoucích z označení datové zprávy a jejího obsahu, a případně ho též vyzvat k prokázání vztahu zastoupení. Zde je nutno opětovně zdůraznit nárok žalobce na odložení výkonu rozhodnutí plynoucí z § 83 odst. 1 zákona o přestupcích, z čehož současně plyne, že taková žádost žalobce by byla i zcela logicky prvou z variant při posuzování žalobcovy vůle, tedy domýšlení toho, jaké podání hodlal žalobce učinit či jakých následků jím chtěl docílit.

[22] Potvrzení žalobcovy vůle požádat o odložení výkonu rozhodnutí o přestupku pak bylo zjevné též posléze, totiž z toho, že žalobce podáním ze dne 27. 8. 2014 požádal o uplatnění opatření proti nečinnosti. Jak plyne ze sdělení Magistrátu města Brna ze dne 10. 9. 2014, č. j. MMB/0338920/2014, sp. zn. 5400/OD/MMB/0338920/2014 (jímž magistrát neshledal důvod přijímat jakákoli opatření), k této žádosti se žalovaný vyjadřoval. Žalovaný tedy měl povědomost o tom, že se žalobce opakovaně domáhá toho, aby žalovaný provedl poměrně jednoduchý procesní úkon a po případném odstranění jím tvrzených vad podání vyhověl žalobcově nároku. Přesto však ani poté neučinil ničeho.

IV. Závěr a náklady řízení

[23] Po provedeném řízení soud dospěl k závěru o nečinnosti žalovaného ohledně žalobcovy žádosti ze dne 10. 7. 2014 o odložení výkonu rozhodnutí o přestupku. Vzhledem k důvodnosti žaloby proto uložil dle § 81 odst. 2 s. ř. s. žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o této žalobcově žádosti a stanovil k tomu přiměřenou lhůtu.

[24] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

[25] Žalobce dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna žalobcova advokáta a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) a dva režijní paušály, ve výši 3 x 3 100 Kč, [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 6 800 Kč. Protože žalobcův advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 1 428 Kč, odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náhrada za zaplacený soudní poplatek činí 2 000 Kč. Celkem tedy byla žalobci vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 10 228 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. ledna 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu